

Jestem! Jestem!

Zakończyły się 33. Ogólnopolskie Konfrontacje Teatrów Młodzieżowych CENTRUM 2015 w Centrum Kultury Młodych..

Ofelie i Antygony żegnają się z życiem, a ich chłopaki płaczą. Hamletyzują. Śmierć z tekturową kosa gra z Diabłem w kości o nasze dusze. Osiedłowi święci idą do nieba, a nieświęci różnie – czasem sami nie wiedzą dokąd trafią. Ale jedno wiedzą: wszyscy naraz się w tym naszym blokowisku nie pomieścimy. Bo przecież nie za karę umieramy – bo za mało kochaliśmy albo za mało byliśmy kochani – tylko po to, żeby następnym miejsce zrobić.

– Co oni z tą śmiercią?! Jakby się umówili! – żyje się któryś z dorosłych po wybrzmieniu kolejnego epitafium. – Za oknem wiosna, wszystko do życia się budzi, a oni jeden za drugim: memento mori, memento mori...

Fakt, wiosna jest, ale zimna jakaś i skulona. Też hamletyzuje: żyć albo nie żyć? Wykluwać się, buchać zielenią, czy jeszcze poczekać, czym tam niebiosy sypną.

– I co się stało, że w formie tacy oszczędni? – zastanawia się pani Basia. – Kiedyś to tu był teatr totalny: na balkonie, na dziedzińcu, na skwerku... A teraz kurczowo sceny się trzymają, nawet żadnego przedstawienia w kręgu nie zaproponowali, jakby ta rampa to jakaś rzecz święta była!

– Może to rzeczywiście przez to zimno... – martwi się pani dyrektor, która chętnie by dotkniętym teatrem chłopakom i dziewczynom nieba przychyliła, ale wiadomo jak to z niebem bywa: raz jest przychylnie, raz niekoniecznie.

Ale na scenie spektakl trwa, nawet kiedy korki wysiądą. Bo musi trwać, ponieważ jest parę ważnych rzeczy do powiedzenia. Takich, co to mogą się obejść bez wykrzykiwania i roznoszenia po ulicach i placach, ale powiedziane muszą być.

Pierwsza i bodaj najważniejsza sprawa jest taka, że młodzi dojrzeli. Innych dojrzeli. Bo do tej pory głównie domagali się, żeby to ich dostrzeżono. Że są, że myślą i czują. Że oprócz kieszonkowego potrzebują chwili rozmowy, a oprócz łatwego rozgrzeszenia, dopuszczenia do współodpowiedzialności. I słusznie się domagali, słusznie więc też ich nagradzano: za trafność obserwacji i oceny, za odwagę wytknięcia „starym” ich grzechów, z tym największym, grzechem nieuwagi i nieczułości na czele.

A teraz wychodzi na scenę chłopak i mówi: „Mamo, JESTEM! I nie po to przyszedłem, żeby ci jeszcze raz wygarnąć (choć od tego – czy to z przyzwyczajenia, czy z rozpędu – zaczyna), ale po to, żeby przyznać ci rację i wziąć na swoje barki tę odpowiedzialność, którą kiedyś ty musiałaś dźwigać za mnie”.

Szymon Szczęch, aktor i współautor w jednej osobie długo każe widzom czekać na informację, że jego rozmowa z matką jest monologiem nad jej grobem. Długo pozwala oglądać mało pochlebny portret swego bohatera: egocentrycznego jedynaka, przekonanego, że wszystko mu się należy, a przede wszystkim bezwarunkowa akceptacja ze strony matki, nawet wtedy, kiedy jego postęпки niczym nie dają się usprawiedliwić. Jakby chciał dać czas na zrozumienie, że czasem zwlekamy zbyt długo. Ale także, że śmierci nie należy się bać, bo i ona może być początkiem czegoś nowego, lepszego.

„JESTEM!” – woła każda z dziewczyn, leżących na wznak na wysokim brzegu życia. Jeszcze nie muszą wejść w nurt, zamoczyć stóp ani włosów, jeszcze mogą wypowiadać życzenia-marzenia i jak kolorowe baloniki posyłać do nieba. Niektóre pękają z hukiem i spadają na ziemię jako nieprzydatne strzępki, inne lecą wysoko i znikają. Ale ten, kto nie ma marzeń i nie walczy o ich spełnienie, to tak jakby nie żył. Każdy więc spektakl na swój sposób mówi – krzykiem lub śpiewem, słowem lub gestem – JESTEM! JESTEŚMY! Zauważ nas, wysłuchaj, ŚWIECIE, bo my przecież cały czas się tobie przyglądamy, wsłuchujemy się w ciebie i naśladujemy cię. Wiemy, że jesteś piękny i że potrafisz być okrutny, wiemy też, że jesteś częścią ciebie i nikt ani nic nas od siebie nie uwolni. Spróbujmy

więc może być dla siebie lepsi, co?

Oj, dużo dobrego należy się autorom i aktorom tegorocznych KONFRONTACJI. Toteż wzruszona, rozbawiona i zaczarowana teatrem publiczność nie szczędziła im pochwał i podziękowań, a jurorzy nagród.

Wyniki XXXIII Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych - Centrum 2015

Jury w składzie - Kalina Jerzykowska, Jadwiga Sącińska, Rafał Rutkowski i Tomasz Rodowicz postanowiło przyznać następujące nagrody i wyróżnienia:

Dwie równorzędne I NAGRODY ufundowane przez Urząd Miasta Łodzi spektaklom:

„JESTEM” Teatru „TUPTUSIE” ze Stowarzyszenia Wspierania Inicjatyw Teatralnych w Tarnowie oraz

„JESTEM” Teatru „SUPEŁ” z Domu Kultury w Rybniku - Boguszowicach

Dwie równorzędne II NAGRODY ufundowane przez Urząd Miasta Łodzi i Akademię Humanistyczno-Ekonomiczną- spektaklom:

„BALLADA O NARAYAMIE” Teatru „NEGATYW” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Skierniewicach oraz

„WIELKI PIĄTEK - CZYLI KOBIETA DEMON” Teatru „TRZCINA” ze Stowarzyszenia Inicjatyw Kulturalnych „Trzcina” w Tomaszowie Mazowieckim

Dwie równorzędne III NAGRODY ufundowane przez Urząd Miasta Łodzi - spektaklom:

„ONY” - „Grupy Teatralnej z Dostawką” z Miejskiego Domu Kultury Lipnik w Bielsko - Białej

„TU-ZIEM-SCY” Teatru RE/AKTOR z Młodzieżowego Domu Kultury w Bolesławcu

Wyróżnione spektakle:

„ŻYWOTY ŚWIĘTYCH OSIEDLOWYCH” - Teatr ANTIDOTUM

z Miejskiego Ośrodka Kultury w Piotrkowie Trybunalskim

„GNAZDO” - Teatr „PUK-PUK” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Świdniku

Nagrody Aktorskie:

MICHAŁ ORCHOWSKI - za rolę w spektaklu „GRAMY O WSZYSTKO” Teatru KRZESIWO z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Warszawie

WIOLETTA NOWAKOWSKA - za rolę w spektaklu „BALLADA O NARAYAMIE” Teatru NEGATYW z Miejskiego Ośrodka Kultury w Skierniewicach

Wyróżnienie aktorskie:

ALEKSANDRA SZCZĄCHOR - Grupa Teatralna z Dostawką z Miejskiego Domu Kultury Lipnik w Bielsko - Białej

FILIP PERINGER - Grupa Teatralna z Dostawką z Miejskiego Domu Kultury Lipnik w Bielsko - Białej

JAKUB MORAWSKI - Grupa Teatralna z Dostawką z Miejskiego Domu Kultury Lipnik w Bielsko - Białej

AGATA MILAK - Teatr ANTIDOTUM z Miejskiego Ośrodka Kultury w Piotrkowie Trybunalskim

OLGA LISIECKA - Teatr ANTIDOTUM z Miejskiego Ośrodka Kultury w Piotrkowie Trybunalskim

JOANNA KOSIOR - TEN TEATR z Pałacu Młodzieży w Łodzi

WIKTORIA URBANEK - Teatru „NEGATYW” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Skierniewicach

KLAUDIA BOGUSZEWSKA - Teatr EKSPozycja z Młodzieżowego Domu Kultury nr 2 w Poznaniu

Wyróżnienia instruktorskie:

ANETA ĆWIELUCH - Teatr RE/AKTOR z Młodzieżowego Domu Kultury

w Bolesławcu

IZABELA KARWOT - Teatr SUPEŁ z Domu Kultury w Rybniku - Boguszowicach

KATARZYNA MARJASIEWICZ - Teatr „PUK-PUK” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Świdniku

KARINA GÓRA - Teatr „TRZCINA” ze Stowarzyszenia Inicjatyw Kulturalnych „Trzcina” w Tomaszowie Mazowieckim

Jury **Ogólnopolskiego Konkursu Fotograficznego „Życie to jest Teatr”** towarzyszącego XXXIII Ogólnopolskim Konfrontacjom Teatrów Młodzieżowych - Centrum 2015 w składzie: Agnieszka Pękala - artysta plastyk, fotograf - przewodnicząca oraz Monika Tabowska i Mariusz Chojnacki - filmoznawcy spośród ponad 150 nadesłanych fotografii wybrało te, które jego zdaniem w sposób najbardziej oryginalny i zaskakujący interpretowały temat konkursu.

Doceniając umiejętność obserwacji, poczucie humoru, artystyczną wrażliwość w patrzeniu na rzeczywistość oraz kunszt warsztatowy jury przyznało następujące nagrody i wyróżnienia:

I miejsce: Patrycja Pawlak

II miejsce: Paula Porochniak

III miejsce ex aequo: Agnieszka Wrona

III miejsce ex aequo: Magdalena Sobkiewicz

Wyróżnienia:

Piotr Brandeburg, Diana Cywińska, Edyta Goss, Lila Samiec, Sandra Kosmala, Patrycja Polańska, Kamila Przyczynek, Daria Guzik.

Zdjęcia z Konfrontacji: Agnieszka Pękala